

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122372064
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122372064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Zuzany Holúbkovéj v spore žalobcu: Ing. C. E., G., Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. - T. E., D. N. č. XXXX/XA, zast. JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Štefánikova č. 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: Ing. B. E., nar. X.XX.XXXX, bytom J., E. č. XXXX/XX, zast. SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava - Staré Mesto, ul. Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 104,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. novembra 2022, č.k. 15C/33/2022-131, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.
2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia 104,48 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody. V žalobe uviedol, že náhrada škody predstavuje vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta výkonu bydliska maloletého dieťaťa a späť dňa 25.8.2020, kedy sa mal realizovať jeho styk s maloletým na základe súdneho rozhodnutia. Tento styk však žalovaná zmarila. Žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu spôsobila škodu, pretože jej zámer zmařit styk bol vopred daný. Cesta z J. do J. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada je vo výške 71,80 eur a náhrada za pohonné látky vo výške 32,68 eur.
3. Súd prvej inštancie citoval §§ 415, 420 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Po dokazovaní a na základe uvedených ustanovení súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol.
4. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom tohto sporu je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočné cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi, a vzhľadom na obranu žalovanej posúdiť existenciu takých okolností, z ktorých možno vyvodit, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.
5. V konaní nebolo sporné, že dňa 25.8.2020 sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o súdom upravený styk, ktorý mal začať dňa 24.8.2020 a trvať do 26.8.2020.

6. Medzi žalobcom a žalovanou prebehla dňa 22.8.2020 komunikácia prostredníctvom SMS, kde si obaja potvrdili styk otca s dieťaťom v pondelok 24.8.2020. V nedeľu 23.8.2020 žalovaná oznámila žalobcovi, že syn dostal v noci hnačku, mal teploty, preháňa ho, nechce jesť a musela s ním navštíviť pohotovosť, má črevnú chrípku, preto musí svoju návštevu odložiť. Na výzvu žalobcu žalovaná dňa 24.8.2020 doručila žalobcovi ftc. lekárskej správy z lekárskej a zdravotníckej služby zo dňa 23.8.2020 o 11.53 hod. Teda, okrem oznámenia, že dieťa je choré, má hnačky, nechce nič jesť, žalovaná objektivizovala stav dieťaťa aj touto správou, ktorú mal žalovaný doručení už pred dňom 25.8.2020. V správe je popísaný subjektívny stav udávaný matkou, objektívne zistenia, stanovená diagnóza Enterovirosis a odporúčenie kontroly u svojho lekára do troch dní, diéta, tekutiny, probiotiká a Paralen podľa potreby. Podľa následnej SMS komunikácie matky malo byť dieťa stále choré, bolo podozrenie na salmonelu, čo následne matka oznamovala správou z 27.8.2020.

7. Za tohto skutkového stavu podľa súdu prvej inštancie žalovaná preukázala objektívnu prekážku neuskutočnenia konkrétneho styku dňa 25.8.2020, a to z dôvodu ochorenia dieťaťa. Žalovaná si taktiež splnila oznamovaciu povinnosť vo vzťahu k dátumu 25.8.2020, keď jednak vopred žalobcovi oznámila chorobu dieťaťa, a jednak dňa 24.8.2020 o 9.55 hodine žalobcovi doručila aj ftc. tejto správy.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že nemal najmenší dôvod pochybovať o lekárskej správe z 23.8.2020, ktorá bola vystavená ošetrojúcim lekárom v rámci lekárskej a pohotovostnej služby, keďže išlo o ošetrovanie v nedeľu. Taktiež vzhľadom na povahu subjektívnych ťažkostí, keďže išlo evidentne o zažívacie ťažkosti, nemohol ošetrojúci lekár vychádzať z iných subjektívnych zistení ako tých, ktoré uvádzala žalovaná ako matka dvojročného dieťaťa. Neobstojí podľa súdu prvej inštancie opakovane uvádzaná pochybnosť žalobcu, že išlo o účelové a nepravdivé tvrdenie žalovanej, ktoré nebolo ničím podložené. Žalovaná nemohla inak preukazovať ošetrojúcemu lekárovi stav maloletého pacienta. Po vyšetrení dieťaťa bola stanovená diagnóza Enterovirosis s odporúčením následného došetrenia stavu, ktoré mohlo nastať len v nasledujúcich dňoch.

9. Žalovaná teda podľa súdu prvej inštancie informovala o objektívnej prekážke uskutočnenia konkrétneho styku, splnila si prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, preto nemôže niesť zodpovednosť za tvrdenú škodu žalobcu.

10. K tvrdeniu žalobcu, že nešlo o žiadne závažné ochorenie, ktoré by bránilo prevzatie dieťaťa a jeho následnej starostlivosti z jeho strany počas styku, súd prvej inštancie uviedol, že aj bez bližšieho dokazovania, ktoré nenavrhol v konaní ani jedna sporová strana, vychádzajúc len z objektívnych faktov, a to veku maloletého (2 roky), popísaných subjektívnych ťažkostí, ktoré podľa SMS komunikácie pretrvávali až do 27.8.2020, zvýšená teplota, hnačka, dokonca podozrenie na salmonelu, citová naviazanosť dieťaťa na matku počas oslabenia v chorobe, samy o sebe a v spojitosti s lekárskou správou zakladajú odôvodnený záver o potrebe kludového režimu dieťaťa. Okrem toho súd prvej inštancie podotkol, že dieťa by malo absolvovať prepravu autom z J. do J. a naspäť, čo predstavuje vzdialenosť 372 km, a medzitým absolvovať aj zdravotné vyšetrenie. Je pravdou, že tzv. správa od pediatričky zo dňa 25.8.2020 (č.l. 43 spisu) nemôže mať v konaní žiadnu dôkaznú váhu, pretože bola dôvodne žalobcom spochybňovaná. Správa neobsahuje dátum vystavenia, pečiatku, podpis ošetrojúceho lekára maloletého dieťaťa. Avšak žalovanou uvádzaný zdravotný stav dieťaťa v SMS komunikácii v spojitosti so správou z 23.8.2020 dovoľuje podľa súdu prvej inštancie nepochybovať o tvrdeniach žalovanej. Ak sa žalobca už po tom, čo mu žalovaná neumožnila styk pre chorobu dieťaťa dňa 24.8.2020, opätovne rozhodol a cestoval znovu pred dom matky aj dňa 25.8.2020 už po tom, čo mal správu z 23.8.2020 doručení, podľa súdu prvej inštancie išlo z jeho strany o konanie, ktorým nepredchádzal možnému vzniku škody v podobe nákladov na prepravu, preto za vzniknuté náklady na prepravu v daný deň zodpovedá sám.

11. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol. Procesné strany iné dôkazy nenavrholi vykonať (ani výsluch samotnej žalovanej).

12. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola plne úspešná žalovaná, pretože žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Žalovanej preto prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Konštatoval tiež, že pri rozhodovaní o trovách konania nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by výnimočne nepriznal náhradu trov konania žalovanej. Vzhľadom na procesnú taktiku, ktorú zvolil žalobca podávaním početných samostatných

žalôb voči žalovanej za každý jeden deň zmareného styku s dieťaťom, je podľa súdu prvej inštancie spravodlivé, aby žalobca znášal procesné riziko neúspechu v konaní náhradou trov konania protistrany.

13. Proti tomuto rozsudku sa žalobca odvolal.

14. Namietal, že žalovaná v konaní poskytla len jednu lekársku správu, a to správu z pohotovosti zo dňa 23.8.2020. Inú lekársku správu neposkytla. Z toho vyplýva, že žalovaná neuniesla svoje skutkové tvrdenia, resp. tieto nepreukázala. Žalovaná účelovo tvrdí, že maloleťmu sa zhoršil zdravotný stav menej závažným spôsobom dňa 22.8.2020 v noci. Preukazuje to lekárskou správou, ktorej obsahom je nič iné ako to, že naozaj dňa 23.8.2020 prišla s maloleťm na pohotovosť, tam službukonajúcemu lekárovi subjektívne popísala zdravotný stav maloleťmu, lekár následne určil diagnôzu a odporučil, resp. predpísal, aby sa maloleť podrobil do troch dní odbornému - detailnému vyšetreniu u svojho pediatra. Lekár do správy napríklad ani neuviedol, že maloleť má v čase vyšetrenia zvýšenú teplotu. Toto tam lekár neuviedol bez pochyby nie preto, že maloleťmu teplotu nezmeral, ale preto, že maloleť v čase vyšetrenia zvýšenú teplotu samozrejme nemal. Pre toto konanie je však podľa žalobcu podstatné dokázať, či tvrdenie žalovanej o tom, že maloleť mal zdravotné problémy a preto sa rozhodla, že zmarí jeho styk s maloleťm, je pravdivé alebo nie je a rovnako či tieto údajné zdravotné problémy existovali dňa 25.08.2020.

15. Žalobca zopakoval, že nastala situácia, kedy je nesporné, že žalovaná si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť umožniť mu styk v zmysle súdneho rozhodnutia. Žalovaná tvrdí, že túto svoju zákonnú povinnosť si nespĺnila, pretože to nebolo možné z objektívnych príčin (zhoršený zdravotný stav maloleťmu), a to je podľa žalobcu v tomto a len v tomto súdnom konaní nutné dokazovať, či toto tvrdenie žalovanej je pravdivé alebo nepravdivé.

16. Žalobca sa nestotožňuje so súdom prvej inštancie, že samotná skutočnosť, že mu žalovaná napísala SMS správu je úkon prevenčného charakteru, ktorý v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka zbavuje žalovanú zodpovednosti za vzniknutú škodu. Je nutné preukazovať, či samotné tvrdenie v predmetnej SMS je pravdivé, alebo je nepravdivé a účelové a rovnako tvrdí, že toto sa dá dokázať z dôkazov a tvrdení, ktoré sú vykonané v tomto konaní.

17. Žalobca ďalej namietal, že žalovaná neurobila to, čo odporučil lekár z pohotovosti, teda aby sa maloleť do troch dní od tohto vyšetrenia podrobil vyšetreniu u svojho pediatra, resp. žalovaná to v tomto konaní nepreukázala, nemôže predsa obstáť len jej tvrdenie, že zdravotné problémy existovali aj v čase styku.

18. Napadnuté rozhodnutie je podľa žalobcu vlastne návod, ako môže jeden rodič odoprieť súdom právoplatne rozhodnutý a ustanovený styk s maloleťm dieťaťom na základe klamstva, že dieťa je choré, pričom toto akože preukáže tak, že pôjde deň pred stykom na pohotovosť, kde lekárovi povie, že dieťa je choré, lekár o tom spíše správu z pohotovosti a pošle dieťa na pediatrické, odborné, detailné vyšetrenie do troch dní, matka na toto vyšetrenie nepôjde, ale súd vyhodnotí toto konanie ako splnenie si svojej prevenčnej povinnosti, a teda súd považuje styk za zmarený z objektívnych dôvodov, a nie subjektívnych dôvodov na strane rodiča a keď druhá strana povie, že toto robí Žalovaná pravidelne už roky, desiatky krát, tak súd povie, že to je tvrdenie, ktoré nesúvisí s meritom prejednávanej veci.

19. Čo sa týka lekárskej správy z 23.8.2020, žalobca uviedol, že netvrdí, že je falošná. To aj zdôraznil súdu prvej inštancie. Len tvrdí, že táto lekárska správa sama o sebe nepreukazuje tvrdenie žalovanej o tom, že maloleť bol dňa 25.8.2020 v zhoršenom zdravotnom stave, a už vôbec nie v takom zhoršenom zdravotnom stave, ktorý by mohol byť dôvodom na neuskutočnenie styku.

20. Žalobca tiež vytýkal súdu prvej inštancie, že vo svojom odôvodnení dotváral skutkové okolnosti tak, aby to vyzeralo, že mohol urobiť niečo iné, ako reálne v danom čase urobil. Keďže je predsa nesporné, že v dňoch od 22.8.2020 do dňa 25.8.2020 (až do dňa 27.8.2020) pediatrička maloleťmu žiadne vyšetrenie s maloleťm nemala, resp. nevykonala, ako sa tak asi mohol informovať o stave dieťaťa práve u tejto jeho pediatričky, a ak by sa aj informoval, akú vlastne informáciu by od nej asi tak mohol dostať, aby to súd považoval za splnenie si jeho prevenčnej povinnosti.

21. Žalobca namietal, že aj keby je všetko, čo žalovaná v tomto konaní tvrdila, pravda a aj keby súhlasil s vyhodnotením dôkazov tak, ako ich vyhodnotil súd prvej inštancie, tak predsa to, že maloleté dvojročné dieťa má hnačku a zažívacie problémy, nemôže a nesmie predsa byť dôvodom na neuskutočnenie styku s rodičom, ktorému nie je zverené do výchovy, ale ktorý ma právoplatne súdom upravený a stanovený styk s dieťaťom. Je právom, povinnosťou, ale aj citovou potrebou sa predsa o svoje dieťa starať aj keď má zhoršený zdravotný stav. Nie je privilégiom rodiča, ktorý má dieťa zverené do starostlivosti, aby sa o dieťa v chorobe staral len a výlučne len on jeden rodič.

22. Žalobca nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že cestovať s dvojročným dieťaťom cca dve hodiny autom do jeho domácnosti a v tejto domácnosti pokračovať v liečení hnačky a v kludovom režime, je pre dieťa zlé, resp. že to má zlý vplyv na jeho zdravotný stav. Toto súd prvej inštancie vykonal vlastnou tvorivosťou nad rámec svojej zákonnej úlohy. Keby napríklad dieťa dostalo hnačku posledný deň styku u rodiča, ktorému nie je zverené do starostlivosti, tak tento rodič už bez ďalších úkonov môže dieťa nevrátiť späť rodičovi, ktorý má dieťa zverené do starostlivosti?

23. Napokon žalobca záverom zdôraznil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je vnútorne rozporné, nepresvedčivé, arbitrárne a nezohľadňujúce vykonané dokazovanie, kontext, okolnosti ako aj jeho postavenie ako rodiča.

24. Na tomto základe žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie a zároveň mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

25. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Odvolanie žalobcu nepovažuje za dôvodné. Pritom sa žalovaná argumentačne pridržiava záverov súdu prvej inštancie, na ktoré odkazovala. Dôvody neuskutočneného styku jej nie je možné pripísať. Neuskutočnil sa pre objektívnu prekážku, chorobu maloletého. Žalobcu deň pred plánovaným stykom s maloletým informovala. Preto žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok potvrdil z dôvodu vecnej správnosti a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť.

27. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Je precízne, presvedčivé a jeho dôvody sú vecne správne. Preto odvolací súd na zdôraznenie správneho uvádza nasledovné.

28. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na obranu žalovanej bolo v tomto prípade kľúčové posúdenie, či škoda žalobcu v podobe vynaložených cestových nákladov nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.

29. Žalobca žiadal škodu, ktorá mu mala vzniknúť za zmarený styk so synom dňa 25.8.2020. Cestoval totiž do bydliska matky za maloletým nadarmo. Styk maloletého so žalobcom sa podľa žalovanej neuskutočnil pre objektívnu prekážku, chorobu maloletého.

30. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie plynie, že žalovaná oznámila žalobcovi prostredníctvom SMS správy dňa 23.8.2020, že jeho styk s maloletým sa 25.8.2020 nemôže uskutočniť pre zdravotné problémy maloletého. V rovnaký deň bola žalovaná s maloletým i na pohotovosti, výsledkom čoho je lekárska správa. Nasledujúci deň, t. j. 24.8.2020 žalovaná túto lekársku správu doručila žalobcovi prostredníctvom SMS správy, pričom opätovne uviedla, že styk sa dňa 25.8.2020 uskutočniť nemôže. Dňa 25.8.2020 sa žalobca dostavil do bydliska matky, pričom styk s maloletým sa neuskutočnil.

31. Dôležité podľa odvolacieho súdu je, že žalobca ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolaní nespochybňoval lekársku správu zo dňa 23.8.2020. V nej bola maloletému stanovená diagnóza Enterovírusu a odporúčaná kontrola u svojho lekára do troch dní, ďalej diéta, tekutiny, probiotiká a Parelén podľa potreby. Matkou uvádzané zdravotné ťažkosti maloletého podľa tejto lekárskej správy predstavovali hnačky, zvracanie, zvýšenú teplotu a nechutenstvo.

32. Odvolací súd má za to, že správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak žalovaná za tejto situácie oznámila žalobcovi, že styk sa dňa 25.8.2020 uskutočniť nemôže, tak škodu žalobcu, v podobe zbytočne vynaložených cestovných nákladov, žalovaná nezavinila. Tým si splnila aj prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka (a to i v korelácii záverov rozhodnutia R 12/1990, na ktoré upozorňoval žalobca; vid' bod 23. napadnutého rozsudku).

33. V tejto súvislosti nie sú opodstatnené ani odvolacie námietky žalobcu, podľa ktorého lekárska správa z 23.8.2020 nepreukazuje, že by maloletý trpel zdravotnými ťažkosťami aj dňa 25.8.2020 (za tento deň žiada náhradu škody). Tento názor žalobcu totiž s uvedenou lekárskou správou nekorešponduje, keďže i ošetrujúci lekár odporučil kontrolu zdravotného stavu maloletého v nasledujúcich dňoch. Z toho je zrejmé, že zdravotné ťažkosti maloletého mali podľa ošetrujúceho lekára pretrvávať aj nasledujúce dni (a podľa vyjadrení žalovanej z SMS komunikácie so žalobcom tieto aj skutočne pretrvávali až do 27.8.2020). Navyše, tento záver podopiera i stanovenie diagnózy ošetrujúcim lekárom (Enterovirozis). Žalovaná túto skutočnosť oznámila aj žalobcovi s tým, že styk sa pre túto objektívnu prekážku uskutočniť nemôže.

34. Správne súd prvej inštancie podotkol, že žalobca nenavrhol žiadne dôkazy k zisťovaniu, že dňa 25.8.2020 by maloletý netrpel zdravotnými ťažkosťami, ktoré by vylučovali zrealizovanie súdom stanoveného styku.

35. Rovnako trefne poznamenal súd prvej inštancie, že žalobca si pred plánovaným vycestovaním za maloletým neoveril zdravotný stav maloletého u jeho ošetrujúcej lekárky, pričom odvolací súd dopĺňa, že žalobca si zdravotný stav maloletého neoveril ani u žalovanej. Žalobca zároveň nehľadal možnosti na zrealizovanie styku s maloletým so žalovanou (napr. akonáhle sa maloletému zdravotný stav polepší, prípadne iná vhodná dohoda o náhradnom, prípadne posunutom termíne styku).

36. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacími námietkami žalobcu, podľa ktorých žalovaná mala preukázať, že zdravotné ťažkosti maloletého existovali aj dňa 25.8.2020. Ako to už bolo zdôraznené, žalovaná lekárskou správou zo dňa 23.8.2020 potvrdila zdravotné ťažkosti maloletého aj po 23.8.2020, pričom žalovanej nemožno vyčítať, že styk maloletého so žalobcom, ktorý sa mal uskutočniť 25.8.2020, odmietla. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne neopomenul citlivo zhodnotiť okolnosti nezrealizovania styku. Maloletý, vo veku 2 rokov, so zdravotnými ťažkosťami v podobe hnačky, zvracania, nechutenstva a zvýšenej teploty, mal absolvovať v lete cestu autom z J. do J.. Obava žalovanej zo zhoršenia zdravotného stavu maloletého bola namieste. Pritom žalobca túto obavu žalovanej nevyvrátil žiadnym dôkazom, t. j. že by nebola založená na pevnom racionálnom základe. Odvolací súd tak nespochybňuje, že je právom otca, aby bol styk realizovaný i počas zdravotných ťažkostí maloletého, avšak ak by zdravotný stav maloletého v dôsledku dopravy mohol byť zhoršený, je nutné podľa konkrétnych okolností zvažovať, či je v najlepšom záujme maloletého, aby sa aj zrealizoval. Táto situácia preto plne odôvodňovala správanie žalovanej, ktorá odmietla styk maloletého so žalobcom, ktorý sa mal uskutočniť 25.8.2020.

37. Založiť zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobcu za tejto situácie preto ani podľa odvolacieho súdu možné nie je. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. To je dôvodom na potvrdenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom (§ 387 ods. 1 CSP).

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, keďže bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).